

private erhvervsvirksomheder, som lovforslaget beskriver det?

Og så vil jeg gerne spørge fru Pernille Sams i forlængelse af det svar, jeg fik på det ene af mine spørgsmål: Er fru Pernille Sams uenig med vismændene i deres rapport fra efteråret 1995 om, at de danske priser på en række erhvervsområder, selv når vi tager skatter og afgifter fra, ligger betydeligt over udlandets, og at deres konklusion er, at det er, fordi vi har en forringet eller en for ineffektiv konkurrence? Er fru Pernille Sams uenig med vismændene i den rapport?

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Til hr. Baadsgaard vil jeg gerne sige, at det i virkeligheden er al offentlig erhvervsvirksomhed, som kan give disse problemer. Der er jo ikke lagt barrierer ind, der hindrer, at de offentlige myndigheder kan vedtage at drive erhvervsvirksomhed for skatteydernes penge, nøjagtig som de har lyst, og så samtidig beslutte, at det skal være uden for Konkurrencerådets indgrebsbeføjelser.

Det er ifølge dette lovforslag helt op til de enkelte offentlige myndigheder at tage den beslutning og efterfølgende også selv beslutte, at den beslutning, de har taget, medfører, at virksomheden ikke skal underlægges konkurrencelovgivningen. Det mener vi er forkert, fordi det giver en skæv konkurrence over for de private virksomheder. Det er der i forvejen, fordi de må bruge skatteydernes penge, og det gør konkurrencen endnu mere skæv, når de ikke engang skal underlægges den samme konkurrencelovgivning.

Med hensyn til den rapport, som hr. Baadsgaard henviser til, og som skulle påpege, at der var for lidt og for dårlig konkurrence og dermed for høje priser, vil jeg gerne sige, at det påpegede rapporten, for så vidt angår de områder, hvor Folketinget har vedtaget særlove, hvor man har brudt markedsprincipperne, og hvor det offentlige på en eller anden måde er med inde. Men for det almindelige, konkurrerende danske erhvervsliv var konklusionen absolut ikke sådan. For det private erhvervsliv var der tværtimod tale om, at der var hård konkurrence og lave priser.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Det er jo let at tale om det her, så længe man kan holde sig til principielle vendinger. Men jeg efterlyste en konkret offentlig erhvervsvirksomhed, som efter Det Konservative Folkepartis mening ikke bliver behandlet rimeligt, og det fik jeg ikke svar på.

Det er jo ikke sådan, at offentlige erhvervsvirksomheder pr. definition er fritaget for konkurrence. Det gælder dér, hvor man har lavet nogle offentlige reguleringer, f.eks. på affaldsområdet. Jeg kan så forstå, at det er Det Konservative Folkepartis opfattelse, at en politisk vedtaget regulering eller en politisk beslutning herfra eller i en kommunalbestyrelse skal kunne tilsidesættes af Konkurrencerådet. Så bliver det mere interessant at sidde i Konkurrencerådet, end det bliver at sidde i Folketinget.

Jeg vil gerne opfordre fru Pernille Sams til at læse vismandsrapporten en gang til; jeg har et eksemplar henede. Det fremgår aldeles ikke af vismandsrapporten, at det drejer sig om det offentlige. For øvrigt er det i volumen så lille en andel af al erhvervsvirksomhed, at det ikke har nogen afgørende indflydelse.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Hr. Baadsgaard taler om priskonkurrencen i Danmark sammenlignet med andre lande. Det er selvfølgelig meget bredt, når man taler om det, men jeg må sige til hr. Baadsgaard, at hver eneste gang jeg rejser, tænker jeg, når jeg f.eks. sammenligner fødevarerpriser, hvor der dog er fantastisk billigt i Danmark.

Til trods for at vi har betragtelig større moms end næsten alle de lande, vi sammenligner os med, er prisniveauet i Danmark for f.eks. fødevarer utrolig lavt. Det gælder også for mange turistomkostninger som hoteller osv., og det er netop, fordi konkurrencen er så utrolig hård. Uanset hvilke bøger man kommer rendende med, er det den kendsgerning, vi oplever som forbrugere.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Vi har jo det system, at man inde på kontorerne kan følge med i, hvad der foregår, og det sad jeg faktisk og gjorde, da jeg hørte, at hr. Baadsgaard afæskede fru Pernille Sams, hvilke virksomheder det skulle være, og lidt efter fik vi i anden eller tredje omgang en bemærkning om, at det jo ikke var almindelige virksomheder.